

Synpunkter från rådet för funktionshinderfrågor avseende remissen; Reviderade riktlinjer för bistånd enligt SoL och insatser enligt LSS till barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning

Riktlinjerna genomsyras av att den enskildes behov och önskemål alltid ska finnas med i utredningar, planering och beslut. De aspekterna ska man naturligtvis alltid utgå ifrån så att klienten kan vara delaktig och det har även en rättighets, jämlikhets aspekt.

I praktiken finns det ett antal klienter som kan vara mer eller mindre psykotiska, vilket inte märks i första anblicken och klienten kan hålla det tillbaka i vissa situationer. Det kan vara svårt för en handläggare att upptäcka det om inte handläggaren har mycket en god kännedom och har en förtroendefull relation i rollen som klient/handläggare. Det är inte ovanligt att anhöriga har en erfarenhet av att deras närstående i samband med till exempel planeringsmöten tillsammans med kommun och Landsting kan säga att de klarar sina hemsysslor på egen hand och säger därför nej eller till en mycket begränsad omfattning till boendestöd. Svaret kan bero på att klienten är delvis psykotisk, har blivit passiv ja, rentav hospitaliserad, har förlorat insikten om sin vardagssituation. Konsekvensen blir att anhöriga måste stödja och hjälpa den närstående för att han/hon inte ska hamna i fullständig kaos och misär.

Det framkommer i riktlinjerna att handläggarna ska ha tillräckliga kunskaper om olika funktionsnedsättningar, vilket är en förutsättning.

Anhöriga har erfarit att det ändå saknas tillräcklig kunskap för de klienter som är mycket allvarligt, långvarigt psykiskt sjuka.

Vad det gäller överenskommelser mellan Landsting och Kommuner ska man vara särskilt uppmärksam i samverkan mellan parterna. Det är extra viktigt att vara noggrann för de nämnda klienterna. Detta mht att klienter ifråga kan vara manipulativa, saknar ofta tillräcklig insikt om sin livssituation och om vardagslivet. Det bör poängteras att samverkan är ytterst viktig med anhöriga och andra personer i klientens nätverk. Det kan värdefulla kompletterande synpunkter om den närståendes vardag.

Ett exempel för att åskådliggöra svårigheterna i handläggandet; En närstående kan säga nej till att samverka med den anhörige p.g.a. att den närstående är psykotisk och upplever att den anhörige är en annan person. Detta uppfattas inte alltid av handläggaren då klienten ifråga kan växla till att vara talför och må bra.

I sådana här situationer krävs det av handläggaren extra mycket kunskap, tålamod och tid så att de mest psykiskt sjuka får det stöd och omsorg de är i behov av.

När det gäller äldre personer och barn som är i behov av stöd och omsorg används metoden, lirka, för att försöka få den äldre eller barnet på rätta spåret dvs att den äldre personen och barnet får den hjälp den är i behov av.

Dagens riktlinjer är omfattande och genomtänkta men behöver utvecklas för de mest psykiskt sjuka personer så att de får den omsorg och stöd som de är i behov av och kan leva ett värdigt liv och så nära som möjligt som andra medborgare.